

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

2023

**ÎN HRISTOS CEL RĂSTIGNIT ȘI ÎNVIAT
SUNTEM IERTAȚI ȘI ÎNVIAȚI**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nr. 9 001/2023

„Căci precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Cor. 15, 22)

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori în Domnul Hristos Cel Înviat din morți,

Sărbătoarea mai presus de toate sărbătorile, Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, este centrul vieții noastre creștine. Prin urcarea Sa pe Cruce, Domnul Hristos pune în balanța morții viața Sa pentru a ne ridica din propria noastră moarte. Moștenită de noi toți prin păcatul protopărinților Adam și Eva, moartea a câștigat omenirea întregă care a stat sub stăpânirea ei și a celui rău, cel ce a împins-o prin viclenie în mrejele ei. Alegerea neascultării de Dumnezeu a primilor oameni a însemnat pentru ei și urmașii lor despărțirea de Dumnezeu și de voia Sa. Pe lângă moartea trupească, oamenii au fost supuși de atunci încolo și celei sufletești. Păcatul înseamnă îndepărtarea de Dumnezeu, ruperea de voia Lui, după chipul celui dintâi Adam. *„Iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit” (Fac. 2, 17)*, i-a spus Dumnezeu lui Adam. Neputința, rușinea și teama de a se întoarce spre Dumnezeu și voia Lui (cf Fac 3, 10), după păcat, a făcut să crească zidul între om și Creatorul său. Când i-a izgonit pe Adam și Eva din Rai, după păcat, Dumnezeu a făgăduit să zdrobească pe ispitorul omului prin însăși sămânța celei care a fost ispășită, a Evei celei dintâi (cf Fac 3, 15). Adam cel Nou, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului din Eva cea nouă, Fecioara Maria, strică, pe Cruce, zidul care s-a ridicat prin păcat între om și Dumnezeu, împăcându-l în Sine pe om cu Părintele ceresc, prin iertare. *„Căci El este pacea noastră, El care a făcut din cele două – una, surpând peretele din mijloc al despărțiturii, ... ca întru Sine, pe cei doi să îi zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea, și să-i împăce cu Dumnezeu pe amândoi, uniți într-un trup, prin cruce, omorând prin ea vrăjmășia... Că prin El avem și unii și alții apropierea către Tatăl, într-un Duh.” (Efeseni 2, 14-18)*

În Vechiul Testament, prin supunerea lui Isaac tatălui său Avraam (cf. Fac. 22), Părintele ceresc Îl arată pe Cel al cărui chip era Isaac, și anume Fiul Său Cel Unul-Născut. „...Isaac era chipul Celui ce a fost bătut în cuie pe ea (pe Cruce) - ne spune Sfântul Grigorie Palama - fiindcă a fost ascultător de tatăl său, ca și Hristos, până la moarte; iar berbecul dat în schimbul lui L-a preînchipuit pe Mielul lui Dumnezeu dat ca să fie jertfit pentru noi; iar tufișul de care berbecul era legat cuprindea taina chipului Crucii; de aceea se numea acel tufiș Sabek, adică tufișul iertării, așa cum și Crucea este lemnul mântuirii.”¹

Iubiți frați și surori,

Întoarcerea la Dumnezeu prin pocăință, atunci când cunoaștem păcatele noastre, ne aduce iertarea din partea Lui. Iar iertarea pe care Părintele ceresc ne-o dăruiește din iubire, prin pocăința noastră, este cea dintâi manifestare a învierii noastre, adusă nouă în dar de noul Adam, Iisus Hristos, Fiul Său Cel Unul-Născut. Păcatul ne duce la moartea sufletească, moarte care nu se

---

¹ Sf. Grigorie Palama, Omilii I, ed. Anastasia 2004, p.150.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

vindecă decât prin pocăința noastră și iertarea din partea lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu ne învie sufletește prin iertarea pe care, fiind pe Cruce, o cere pentru noi de la Părintele ceresc: „Părinte, iartă lor, ca nu știu ce fac!” (Lc. 23, 34), iar mai apoi, după Înviere, o dăruiește Apostolilor Săi pentru iertarea și ridicarea din păcat a celor ce vin la El. „*Luați Duh Sfânt – le spune Domnul Hristos ucenicilor Săi intrând în mijlocul lor prin ușile încuiate – cărora le veți ierta păcatele, iertate vor fi, iar cărora le veți ține, ținute vor fi.*” (In. 20, 22-23)

O succesiune de vindecări și ridicări din rănilor și moartea sufletească lucrează Domnul Hristos în viața noastră prin Taina Spovedaniei, în care iertarea care vine de la El este lucrătoare și purtătoare de roade. Ea este lucrătoare și prin darurile care se revarsă peste noi din Izvorul dătător de viață – Coasta Sa. Arătându-Și Coasta lui Toma, Domnul ne încredințează asupra sensului jertfei Sale pe Cruce, care este manifestarea și arătarea iubirii Părintelui ceresc pentru om, iubire care ne aduce spre hrană roada roadelor dăruită nouă: hrana cea spre Înviere ce izvorăște din Coasta străpunsă pentru veșnicie din care toți ne adăpăm. Din acest izvor pe care Hristos Domnul ni-l izvorăște, curge pentru veșnicie Viața Lui înspre noi, în Biserică, prin care El ni se face hrană și adăpare și iertare și înviere și viață veșnică. Firea omenească asumată de Hristos devine una pascală, deoarece prin ea omul întreg, Adam întreg, „trece din moarte la viață, din necunoaștere la cunoaștere, din păcat la sfințenie”.

Domnul Hristos, Care este pacea noastră, întemeiază Împărăția Sa la poalele Crucii Sale. Din coasta Sa împunsă, ca mărturie a morții Sale pe Cruce, vor ieși apa și sângele, ca cele care preînchipuiau intrarea și rămânerea în Împărăție (Botezul și Euharistia), care sunt ușa prin care se intră și se rămâne înăuntru, călăuză fiind Duhul Sfânt. Adică apa însemnând Botezul, iar sângele Euharistia, hrana poporului nou care a intrat în corabia și Împărăția Lui nepieritoare, Biserica Sa. Înșuși Hristos este Cel care Se dă, în Euharistie, hrană și băutură netrecătoare. „Și dacă împărății pământului își caută însoțitori gata să meargă la moarte pentru ei, iată că Domnul S-a dat pe Sine Înșuși morții pentru noi...”² Această nouă Împărăție pe care El ne-o pune înaintea are ca luminător Înșuși Învierea Sa din morți. El va rămâne veșnic Soarele ei, pe care nimeni și nimic nu Îl poate întuneca, decât alegerile pe care noi oamenii le facem pentru a-L îndepărta din viața noastră. În Împărăția Lui, cea a Învierii și a Vieții, El este Soarele dreptății, Cel Care luminează și încălzește cu dragostea Sa până la sfârșitul veacurilor pe tot omul care vine la El sau se întoarce înspre El și la El.

Iubiții mei,

Crucea bătrâneții este una foarte grea pentru noi oamenii, fiind plămădită spre comuniune, mai ales când o trăim în singurătate, uitați de copii și de toți. Biserica ne aduce înaintea anul acesta mai mult ca oricând o stare de fapt pe care mulți o constatăm în propriile noastre familii: uitarea de părinți și de cei mai în vârstă! Foarte mulți dintre noi, cei care trăim departe de părinți, se poate să îi uităm și să nu le dăm atenția cuvenită, ceea ce le aduce multă suferință sufletească, pe lângă toate neputințele trupești cu care trăiesc și se luptă. Abia atunci când pleacă dintre noi le simțim lipsa și ne plângem greșeala de a-i fi uitat. Se poate ca uneori să nu știm ce să facem pentru părinții noștri, chiar ei ne spun, pentru a nu ne încurca oarecum, că nu au nici o nevoie, că nu doresc nimic de la noi, că nu au lipsuri, că sunt mulțumiți cu ceea ce Dumnezeu le dă. Poate fi adevărat, însă ceea ce sigur le lipsește este atenția noastră și recunoștința noastră pentru ei, care ne-au dat viață cu darul lui Dumnezeu. El ne îndeamnă la recunoștință pentru cei ce ne-au născut și ne-au crescut, punând aceasta ca o componentă a firii omului pe care El a plămădit-o. De aceea și una dintre cele

---

² Sf. Grigorie Palama, Omilii I, ed. Anastasia, p. 157.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

10 Porunci pe care Dumnezeu le-a dat se referă la recunoștința pe care trebuie să o aibă omul pentru cei care i-au dat viață: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să îți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeu ți-l va da” (Ieșire 20, 12).

În același timp, Biserica ne pune înaintea anului acesta pe cei care s-au preocupat și se preocupă de frumusețea adevărului de credință transpus în imne și cântări care dau frumusețe și unicitate mărturisirii adevărului de credință, aceștia fiind imnograful și cântăreții bisericești. Căror să le urmăm cu perseverență, dacă nu în alcătuirii, măcar în păstrarea și perpetuarea Tradiției autentice. Este un îndemn pentru noi să luăm aminte și să prețuim mai mult frumusețea Casei Domnului care se umple și de frumusețea mărturiei de credință exprimată prin imne și cântarea acestora, spre slava Celui ce ne-a lăsat moștenire Biserica Sa. Chiar în aceste zile de sărbătoare putem gusta și aprecia din frumusețea exprimării adevărurilor de credință prin imnele și cântările slujbelor Sfintelor Patimi și ale Învierii Domnului Hristos, unice în felul lor, care sunt în inima exprimării liturgice a credinței noastre ortodoxe.

Frați și surori în Domnul,

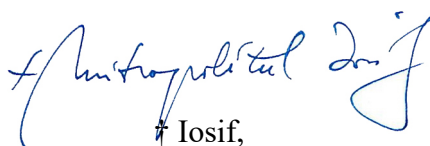
Bine știind că mulți dintre frații noștri creștini suferă din cauza războaielor, a foametei, a bolilor contagioase, pentru care, mai ales atunci când suntem binecuvântați cu multe daruri, trebuie să mijlocim înaintea lui Dumnezeu, să încercăm să îi ajutăm și cu cele necesare. Nu întotdeauna este nevoie să mergem foarte departe pentru a găsi pe cel în nevoi de tot felul, sufletești și trupești, ajunge să deschidem bine ochii împrejurul nostru pentru a sări în ajutorul aproapelui, ca fii ai Celui Înviat și moștenitori ai poruncii iubirii aproapelui, luând aminte că „... aceasta este înțelepciunea lui Dumnezeu și puterea Lui, a birui prin slăbiciune, a se înălța prin smerenie, a fi bogat și a se îmbogăți prin sărăcie”³, în toate încercând să urmăm Lui.

În această zi a Învierii suntem încredințați că moartea nu mai are putere asupra noastră, a fost biruită pentru totdeauna și precum Hristos Domnul a înviat, ne-a umplut și pe noi de Învierea Lui prin Botezul nostru prin care ne-am îmbrăcat cu El, făcându-Se El Însuși Veșmântul nostru cel nou, Viața noastră, Darul cel mai de preț.

Sărbătoarea Învierii Domnului din acest an să vă fie plină de lumină sufletească și bucurie deplină.

Hristos a înviat!

Al vostru slujitor și rugător fierbinte către Hristos Domnul Cel Înviat,

† Iosif,

Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Învierea Domnului 2023

---

³ Sf. Grigorie Palama, Omilii, vol. I, ed. Anastasia 2004, p.163.